

1 $\frac{1}{2}$ Time tidligere fra Slagelse til Næstved for at komme lige saa tidlig, som hvis man kører halvanden Time senere over Roskilde; men det sidste koster ikke saa lidt mere. Dette kunde let forandres, uden at det kommer til at koste Staten Penge. Det er et Ønske, som er oppe hos mange Mennesker i alle de vestsjællandske Egne, og jeg tror, at den højtærede Trafikminister vil kunne opfylde det, naar han sætter lidt ind derpaa.

Endelig er der det Tog, der gaar fra Korsør Kl. 6³⁴ Morgen. Beboerne ved Svendstrup ville gerne have, at det skulde standse et Minut der, for at de mulig kunde komme til København i nogenlunde ordentlig Tid. Den højtærede tidligere Trafikminister har naturligvis haft Ret, naar han svarede, at denne Station egentlig ikke er en Statsbanestation, men det staar for mig som en Biting. Det staar for mig saaledes, at naar man paa andre Punkter har imødekommet Beboerne i 4—5—6 Byer — det er Frølund, Tjæreby, Svendstrup og Hølseby o. s. v. —, vil det være en ren Ubetydelighed at lade dette Tog standse blot et Minut ved Svendstrup, hvorved der vil opnaas store Fordele for disse Beboere. Kan det ikke gøres, fordi Svendstrup ikke er Statsbanestation, saa gør den dertil; det kan ikke koste noget, Indtægterne ere stigende der. Kunde man komme Beboerne i Møde, er det mig ligegyldigt at hvilken Vej. Jeg haaber paa den højtærede Trafikministers Velvillie paa dette Omraade.

Saa vil jeg endelig udtale Ønsket om, at Toget Kl. 12 Aften fra København kunde faa Lov til at standse i Slagelse. Det standser i Roskilde, men Slagelse er en større By end Roskilde og har ingen Togforbindelse paa denne Tid. Det vilde være et Gode for mange Mennesker, og det vilde være muligt at lade det afgaa 5 Minutter tidligere uden at forrykke Forholdet. Jeg tror, det vilde betale sig. Slagelse er en temmelig stor By, og det er et Ønske, som næres af hele Befolkningen, ikke blot af Hensyn til Folk, der rejse for Fornøjelse, men ogsaa af Hensyn til Folk, som ere inde i København i Forretninger, og som ikke ere i Stand til at komme hjem med det Tog, som gaar Kl. 7³⁵.

Saa er der endelig et Forslag, jeg omtalte i Fjor, nemlig angaaende et Fridøgn hver fjortende Dag for Ledvogtere. Jeg takker den højtærede Trafikminister, fordi der i Aar er opført et Beløb, hvor-

ved det er muligt at skaffe ogsaa de andre Ledvogtere et Fridøgn hver fjortende Dag. Jeg tror, det er en Ting, som vil blive mødt med megen Tilfredshed fra disse Folks Side. Jeg haaber, at det da vil blive muligt, at samtlige Ledvogtere faa et Fridøgn hver fjortende Dag, hvor de altsaa kunne være ude sammen med deres Familie.

Saa komme vi til Embedsmændene i 15de Lønningsklasse. Det blev sagt før, jeg tror af et Medlem her i Tinget, at denne 15de Lønningsklasse, som ikke kom med i Fjor, skulde tages op i Aar. Jeg ser, at der paa Finansloven er bevilget et Beløb dertil, og jeg er glad derfor. Hvordan det vil passe til hver enkelt Person, ved jeg ikke. Men jeg vil sige, at selv om man vil spare, skal man ikke indlade sig paa nogen Uretfærdighed, og det forekommer mig, at det vil man, hvis man ikke vil give dem dette Gratiale med tilbagevirkende Kraft for 1 Aar; for naar de i de forløbne Aar havde Tantieme, men ikke faa den i Aar, vil det betyde, at de i Stedet for at faa en Forbedring eller blive paa status quo ville faa en Tilbagegang i Indtægt, som det ikke har været Mening, at de skulde have. Jeg mener derfor, at man i hvert Fald bør sørge for, at dette ikke betyder et pekuniært Tab for dem, medens det for andre indenfor Etaterne har været en Fremgang. Det vil jeg gerne bede den højtærede Trafikminister svare mig paa. Jeg haaber, at han opfatter Sagen ligesom jeg. Jeg tror ikke, det er et uretfærdigt Krav, jeg her stiller. Det er vistnok ogsaa noget, som billiges fra de ledendes Side.

Saa er der kun et Spørgsmaal til, med Hensyn til hvilket jeg skal tillade mig at bede om et bestemt Svar af den højtærede Trafikminister. Det er vedrørende de Assistentter og andre, som blive udnævnte til en over dem værende Klasse, f. Eks. udnævnte fra Assistentter til Overassistentter. Naar de under de nuværende Forhold rykkes op, blive de kun konstituerede og beholde altsaa indtil videre den gamle Løn. Nu spørges der fra disse Menneskers Side: Er det Mening, at vi skulle staa med denne Konstitution, indtil de fire Aar ere udløbne, da Lønningsforhøjelserne træde i Kraft fuldt ud, eller skulle vi blot blive staaende i fire Aar og saa rykke op til en Lønning, hvori de fire Aar ere beregnede i Ancienneteten? Thi hvis det sidste er Mening, har man ikke saa forfærdelig meget imod det, men man kan ikke for-